

Do You Own What You Have?

By Aharon Loschak

I vividly remember the moment I passed my driving test, back when I was a teenager.

It was during a break from yeshivah, I believe over the Passover holiday, and I quickly took the permit test. After successfully getting through that, I dutifully carried out the minimum hours of driver's training before going to the DMV and taking my official live driving test to get the license. The neighborhood was quiet and spacious, so suffice it to say that the test was very easy.

In a few minutes, I was officially licensed to operate a vehicle in the State of California.

My mother had driven me to the DMV for the test and was waiting for me in the parking lot. I emerged from the building, giddy with excitement and with a stupid grin on my face. I approached my mother, and she asked, "Nu, did you pass?"

"Yep, I sure did!" I replied with confidence.

"Oh no!" she blurted out.

"Ma!" I shot back, "Why are you saying that?"

"Because you don't know how to drive!"

It's a funny anecdote I recall all the time (and laugh about with my mother), both for its quintessential Jewish mother vibes, but more importantly, because it's truly a valuable life lesson.

Abraham's Curious Shopping Habits

In this week's *parshah*, we read of a grieving Abraham mourning the death of his wife, Sarah. He searches for a suitable burial site for his soulmate of many years, and settles on the plot of land that would eventually become the famed Cave of the Patriarchs and Matriarchs in the city of Hebron.

The land belonged to a certain individual named Efron the Hittite. Abraham approached Efron and offered a sizable sum of money to purchase the property. Efron, who talked a big game, declared:

No, my lord, listen to me. I have given you the field, and the cave that is in it, I have given it to you. Before the eyes of the sons of my people, I have given it to you; bury your dead.¹

In a surprising move, Abraham won't have any of it and insists on paying retail:

But, if only you would listen to me. I am giving the money for the field; take [it] from me, and I will bury

Bezit je wat je hebt?

Door Aharon Loschak

Ik herinner me nog levendig het moment dat ik slaagde voor mijn rijexamen, toen ik nog een tiener was.

Het was tijdens een yeshivah onderbreking; ik geloof tijdens de Pesach vakantie, en ik deed snel het rijexamen. Nadat ik dat met succes had afgelegd, volgde ik plichtsgetrouw de minimale uren rijopleiding voordat ik naar de DMV ging en mijn officiële rijexamen aflegde om mijn rijbewijs te halen. Het was een rustige en ruime omgeving, kortom, het examen was heel gemakkelijk.

In een paar minuten had ik officieel het rijbewijs om een voertuig te besturen in de staat Californië.

Mijn moeder had me voor de test naar de DMV gereden en wachtte me op de parkeerplaats op. Ik kwam uit het gebouw, duizelig van opwindning en met een stomme grijns op mijn gezicht. Ik kwam naar mijn moeder toe en ze vroeg, "Nu, ben je geslaagd?"

"Yep, dat ben ik zeker!" antwoordde ik zelfverzekerd.

"Oh nee!" flapte ze eruit.

"Ma!" schoot ik terug, "Waarom zeg je dat?"

"Omdat je niet weet hoe je moet rijden!"

Het is een grappige anekdote waar ik nog vaak aan terugdenk (en met mijn moeder om lach), zowel vanwege de typische Joodse moeder gevoelens, maar nog belangrijker, omdat het echt een waardevolle levensles is.

Abrahams merkwaardige koopgewoonten

In de parshah van deze week lezen we over een rouwende Abraham die rouwt om de dood van zijn vrouw, Sarah. Hij gaat op zoek naar een geschikte begraafplaats voor zijn jarenlange zielsverwant, en komt uit op het stuk land dat uiteindelijk de beroemde Grot van de Patriarchen en Matriarchen in de stad Hebron zou worden.

Het land behoorde toe aan een zekere persoon genaamd Efron de Hettiet. Abraham benaderde Efron en bood hem een aanzienlijke som geld om het land te kopen. Efron, die een grote mond had, verklaarde:

Nee, mijn heer, luister naar mij. Ik heb u het veld gegeven, en de grot, die daarin is, heb ik u gegeven. Voor de ogen van de zonen van mijn volk heb ik het u gegeven; begraaft u uw doden.¹

Abraham wil er niets van weten en staat erop dat hij de opbrengst betaalt:

Maar als je naar me wilt luisteren. Ik geef het geld voor het veld; neem het van mij aan, en ik zal mijn doden daar

my dead there.²

Efron quickly turns out to be like the rest of them, and gleefully responds, "Great! Between me and you, what's 400 *shekel*?"—an astronomical amount of money in those days. But Abraham doesn't flinch, and hands over the money.

The rest is history. You can even visit the cave today.

It's very puzzling: if Efron offered to give it to him, why did Abraham insist on paying full price? Even if you argue that Abraham didn't want a handout, why did he have to go to the opposite extreme and insist on giving so much money? A nominal sum could have sufficed.

Own It

Abraham appreciated a simple yet sometimes difficult truth: if you want to make something truly yours, you must pay for it. Full price.

This land belonged to Efron. It was Hittite property, and emphatically not part of the Abrahamic family. Abraham wanted to bury his wife, his partner with whom he had founded and promoted a glorious and revolutionary way of life. To be a fitting and honorable host to such a legacy, this eternal monument needed to bear the majestic stamp of those interred inside without traces of anything or anyone else.

So Abraham paid the premium. He knew that if he accepted the gift, it would never truly and wholly be the legacy and heritage of the Jewish people. In some small way, there would still be a figurative plaque on the west wall stating, "Donated by Efron the Hittite." And that would not do for his wife and the movement to G-d they had initiated.

"No donor plaques in my burial hall!" Abraham resolved. And so, he opened his purse and bought the plot at a premium, no questions asked. It was now his and the Jewish people's forever.

Pay Retail

And so it is in life. If you want to really own something, you must pay for it.

Payment isn't always in cash. Like my mother taught me then, payment also means hard work, investment, and time. Don't think you can sail into the DMV after driving with your older cousin for two hours and expect to be a "driver." That I got away with it when I was younger was a missed opportunity; had I failed, I certainly would have been compelled to actually learn how to drive, and that would have ultimately made

begraven.²

Efron blijkt al snel net zo te zijn als de rest van hen, en antwoordt vrolijk: "Geweldig! Tussen jou en mij, wat is 400 shekel?"- een astronomisch bedrag in die dagen. Maar Abraham deinst niet terug en overhandigt het geld.

De rest is geschiedenis. Je kunt de grot vandaag de dag zelfs bezoeken.

Het is een raadsel: als Efron aanbood om het aan hem te geven, waarom stond Abraham er dan op om de volle prijs te betalen? Zelfs als je beweert, dat Abraham geen aalmoes wilde, waarom moest hij dan tot het andere uiterste gaan en er op staan, om zoveel geld te geven? Een symbolisch bedrag had kunnen volstaan.

Het bezitten

Abraham waardeerde een eenvoudige maar soms moeilijke waarheid: als je iets echt van jou wilt maken, moet je ervoor betalen. De volle prijs.

Dit land behoorde aan Efron. Het was Hittietisch eigendom, en nadrukkelijk geen deel van de Abrahamitische familie. Abraham wilde zijn vrouw begraven, zijn partner met wie hij een glorieuze en revolutionaire manier van leven had opgebouwd en uitgedragen. Om een passend en eervol gastheer te zijn voor zo'n erfenis, moest dit eeuwige monument het majestueuze stempel dragen van degenen die erin begraven lagen, zonder sporen van iets of iemand anders.

Dus Abraham betaalde de premie. Hij wist dat als hij het geschenk zou aanvaarden, het nooit echt en helemaal de nalatenschap en erfenis van het Joodse volk zou zijn. In zekere zin zou er nog steeds een figuurlijke plaquette op de westelijke muur hangen, waarop zou staan, "Door Efron de Hethiet geschonken." En dat zou niet volstaan voor zijn vrouw en de beweging naar G-d die zij op gang hadden gebracht.

"Geen donor plaquettes in mijn begrafenis hall!" besloot Abraham. En dus opende hij zijn beurs en kocht het perceel tegen een prijs, zonder vragen te stellen. Het was nu voor altijd van hem en het Joodse volk.

Betaal de winkelprijs

En zo is het in het leven. Als je iets echt wilt bezitten, moet je ervoor betalen.

Betaling is niet altijd in contanten. Zoals mijn moeder me toen leerde, betekent betalen ook hard werken, investeren, en tijd. Denk niet dat je na twee uur rijden met je oudere neef de DMV kunt binnenzeilen en verwachten dat je een "chauffeur" bent. Dat ik ermee wegwam toen ik jonger was, was een gemiste kans; als ik gezakt was, zou ik zeker gedwongen zijn geweest om echt te leren rijden, en dat zou me uiteindelijk mijn rijvaardig-

me "own" my driving skills so much more (spoiler: I think I've got it by now).

It's like that with so many things. Certain people are naturally gifted with a generous amount of smarts; they coast through school without breaking a sweat. They ace their tests, get good report cards, and don't even really bother listening in class.

Are they better off? Have they positioned themselves better in life? I wager not, for they have not "earned" or "owned" their progress, at least not in the fullest sense of the word. Too much of what they've achieved bears the mark of "someone else"; it may not be Efron, but it's certainly not them. To own it and proudly fly that flag requires plain old hard work.

Think about it this way: Are you naturally good at something? If yes, here's the real question: are you challenging yourself in that area? Or are you being lazy and letting yourself get away with what's convenient because you know you're good at it and whatever you spit out will be "good enough"?

If you're a naturally gifted writer, ask yourself, "When was the last time I really challenged myself to write something extraordinary?" If you're a born artist who can paint in her sleep, challenge yourself to paint something you've never tried before, to work hard, tear it up, and then try again. If you're a great speaker, don't just pull out a TED talk you have on file; sweat a little and come up with something new!

Be like Abraham, and pay retail. Trust me, it's the Jewish thing to do.³

FOOTNOTES

1. Genesis 23:11.
2. Genesis 23:13.
3. This essay is based on Likutei Sichot vol. 10, p. 60-64.

Aharon Loschak

Rabbi Aharon Loschak is a writer, editor, and rabbi, who lives in Brooklyn, N.Y., with his family. Editor of JLI's popular Torah Studies program, he is passionate about teaching transformational Jewish ideas.

© Copyright, all rights reserved. If you enjoyed this article, we encourage you to distribute it further, provided that you comply with Chabad.org's [copyright policy](#).

heid zoveel meer "eigen" hebben gemaakt (maar ik denk dat ik die inmiddels wel heb).

Zo is het met zoveel dingen. Sommige mensen zijn van nature begiftigd met een flinke dosis slimheid; ze vliegen door school zonder zich in het zweet te werken. Ze slagen voor hun toetsen, krijgen goede rapporten en doen niet eens moeite om te luisteren in de klas.

Zijn ze beter af? Hebben zij een betere positie in het leven? Ik wed van niet, want zij hebben hun vooruitgang niet "verdiend" of "bezeten", tenminste niet in de volle betekenis van het woord. Te veel van wat zij bereikt hebben draagt het stempel van "iemand anders"; het mag dan Efron niet zijn, maar zij zijn het zeker niet. Om het te bezitten en trots de vlag te hijsen, is gewoon hard werk nodig.

Denk er eens over na:: Ben je van nature goed in iets? Zo ja, hier is de echte vraag: daag je jezelf uit op dat gebied? Of ben je lui en probeer je te doen wat je het beste uitkomt, omdat je weet dat je er goed in bent en dat alles wat je uitspuugt "goed genoeg" zal zijn?

Als je een van nature begaafd schrijver bent, vraag jezelf dan eens af: "Wanneer heb ik mezelf voor het laatst echt uitgedaagd om iets buitengewoons te schrijven?" Als je een geboren kunstenaar bent die in haar slaap kan schilderen, daag jezelf dan uit om iets te schilderen wat je nog nooit hebt geprobeerd, om hard te werken, het te verscheuren, en het dan opnieuw te proberen. Als je een groot spreker bent, haal dan niet zomaar een TED-talk³ uit je archief; zweet een beetje en kom met iets nieuws!

Wees als Abraham, en betaal de winkel. Geloof me, daar gaat het om .

VOETNOTEN

1. Genesis 23:11.
2. Genesis 23:13.
3. TED = "Technology, Entertainment, Design" praatje.

Aharon Loschak

Rabbi Aharon Loschak is schrijver, redacteur en rabbijn, die met zijn gezin in Brooklyn, N.Y. woont. Hij is redacteur van JLI's populaire Torah Studies programma en is gepassioneerd over het onderwijzen van transformerende Joodse ideeën.

© Copyright, alle rechten voorbehouden. Als u genoten heeft van dit artikel, moedigen wij u aan om het verder te verspreiden, op voorwaarde dat u zich houdt aan Chabad.org's copyright beleid.